

Démoni kör

Kinn a messzi sötétségben, ott van a démonok gyülekezete.

Fiatalságom, mint a nap lehunyó szeme, ily módon van veszélyben.

Látni nem látok, sötétség, vak sötétség vesz körül,

De egy fénycsóva az eget most megvilágítani készül.

Megnyugvás? - Most nincs, hogy is lehetne ilyen sötétségben megnyugodni?

Boldogság? - Az sincs, hogy is lenne, mikor a démonok vak táncot lejtenek?

Szerelem? – Elveszettek látszik, mivel a szerelem kis szikrája sem lobban fel bennem,

Csak egy gondolat, egy gondolat kering fejemben: Hogyan éljem túl ezt a démoni helyet?

Futni készülök, már száguldok, mint a szélvész.

Valami üldöz, nem nézek hátra, mert ha hátranézek, biztos meghalok.

Nem, nem hagyom, hogy bántson, valami szebbre kell gondolnom.

Hogy jutna bármi is az eszembe, mikor menekülök a vak semmiségben?

Hallom, hogy valami zaj susstorog fülemben, nem tudom, hogy mi lehet ez.

Becsukom a szemem még erősebben, aztán hirtelen felébredek.

Megnyugvás? – Áldott az ég, hogy ilyen szörnyűség csak az álmokban létezik.

Boldogság? – Elfojtott szavak mögé rejtőzik, hallgat, nem szól semmit.

Szerelem? – Létezik, mert ebben az életben lehetséges.

Most már kikapcsolom a vekkert, azt hiszem itt már a démonok sem üldöznek,

Íme e kis versem, köszönöm, hogy szántak egy kis időt erre!